

Textos d'Àlvar (7): La Resurrecció, esperança sobrenatural

Només la possessió eterna de Déu, mitjançant la visió beatífica, és capaç d'associar plenament les ànsies de felicitat del cor humà.

13/05/2014

«*Surrexit Dominus vere, alleluia!*»
(Diumenge de Resurrecció, Antífona d'entrada – Lc 14, 34), el Senyor ha ressuscitat! És l'anunci que l'Església

proclama des de fa vint segles: el mateix que durant aquests dies de Pasqua ressona sense parar a la Litúrgia, com un crit d'alegria que reforça la nostra esperança d'habitar amb Déu, per sempre, a la casa del Cel. (...)

L'esperança sobrenatural no és un simple desig d'assolir alguna cosa que no es té, com les esperances purament terrenals, que sovint no arriben a realitzar-se i, quan es compleixen, deixen sempre un pòsit d'insatisfacció. (...)

Només la possessió eterna de Déu, mitjançant la visió beatífica, és capaç d'associar plenament les ànsies de felicitat del cor humà: *ens vas fer, Senyor, per a tu, i el nostre cor està inquiet fins que reposa en tu* (Sant Agustí, *Confessions* 1, 1, 1.) Sí (...): som de Déu i només a Ell pertanyem. I Déu és nostre: de tots, de cadascú. No és un bé caduc, limitat, allò que

esperem posseir i gaudir per tota l'eternitat, sinó el Bé per essència, la Trinitat Santíssima, font de tot bé. Mediteu sobre això moltes vegades en la vostra oració personal, fent constantment aquest meravellós descobriment: el Déu infinitament gran i perfecte, Creador de cels i terra; el Déu únic que és el nostre Pare, el nostre Germà, el nostre Amor; el Déu tri –Pare, Fill i Esperit Sant– és l'herència que m'espera per tota l'eternitat, si sóc fidel. No n'hi ha per cridar un i mil cops *val la pena?*

Val la pena (...) que ens abrandem moltes vegades amb aquest pensament, que renovem constantment la nostra esperança sobrenatural, i especialment quan les personals dificultats, internes o externes, deixin sentir el seu pes damunt les nostres ànimes! (...)

Quants motius tenim per alimentar la nostra esperança! En primer lloc,

el fet que Déu hagi enviat el seu Fill al món, per salvar-nos dels nostres pecats. *Ell, que no va plànyer el seu propi Fill, sinó que el va entregar per tots nosaltres, com no ens ho donarà tot juntament amb ell?* (Rm 8, 32)

Penseu també en aquest miracle permanent de la Presència real de Jesucrist en l'Eucaristia, fins al final dels temps, fet per nosaltres pa de vida eterna (Cf. *Jn 7, 51*), viàtic d'aquells que caminen cap a la pàtria del cel. Com el rebrem cada dia?

Amb quins desitjos de millora, d'unió d'identificació? Hem de meditar sovint sobre l'exemple del nostre Pare [sant Josepmaria] (...), que mai no es va *acostumar* a rebre'l sacramentalment, que cada jornada sentia créixer la seva fam d'Eucaristia, inseparablement unida a aquell ardor d'oració que brollava de la seva ànima –*vultum tuum, Domine, requiram!* (Sl 26, 8)– amb especial intensitat els darrers anys de

la seva vida.» (*Carta*, 1-IV-89, III, n.
12-13)

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/textos-
alvaro-7-la-resurreccio-esperanca-
sobrenatural/](https://opusdei.org/ca-es/article/textos-alvaro-7-la-resurreccio-esperanca-sobrenatural/) (26/03/2025)